

پیک یزدان: قسمت ۲۲ - حضرت محمد (بخش ۸)

شرح حیات و تعالیم حضرت محمد - بخش ۸

رادیو پیام دوست: شنوندگان عزیز رادیو پیام دوست، آقای دکتر نصرت الله محمد حسینی استاد پیشین دانشگاه طهران و پژوهشگر بهائی، در مسیر شرح تاریخ و تعالیم دیانت بهائی که خود بخشی از بحث کلی ایشان در باره تاریخ و تعالیم آئین های آسمانی به ویژه وحدت اساس ادیان الهی است، امروز شرح حیات و تعالیم حضرت محمد را ادامه می دهند.

دکتر محمد حسینی: بسیار سپاسگزارم، شنوندگان عزیز و پرمهر و باوفای رادیو پیام دوست، پس از درود فراوان، همانطور که بیان فرمودند امروز شرح حیات و تعالیم رسول اکرم الهی را پی می گیریم. باید عرض بشود که اساس آئین اسلام همان اساس دیگر آئین های آسمانی عالم است. قرآن شریف بر این نکته تصریح فرموده است و ما قبلاً آیاتی از این کتاب مقدس را در باب وحدت اساس ادیان الهی نقل کرده ایم. در اینجا نیز بر این نکته تأکید می ورزیم و آیه قرآن حمید را از سوره شوری نقل می کنیم که می فرماید بر مسلمین نیز همان شرع حضرت نوح نازل گردیده است و آنچه بر حضرت محمد، حضرت ابراهیم، حضرت موسی و حضرت مسیح نازل شده است جوهرش یکی است و آن اقامه تعالیم الهیه و اتحاد افراد انسانی است. عین آیه قرآن شریف از سوره شوری چنین است: «شرع لکم من الدین ما وصی به نوحاً والذی اوحینا الیک و ما وصینا به ابراهیم و موسی و عیسی ان اقیموا الدین ولا تتضرقوا فیه...»

تعالیم و احکام اسلام اصولاً در قرآن شریف نازل گردیده است. ولیکن مسلمین به سنت رسول الله نیز توجه کرده اند و شیعیان به حق بیانات ائمه اطهار را در توضیح این کتاب آسمانی پذیرفته اند. به هر حال به قول فقهاء شیعی ادله اربعه عبارتند از کتاب یعنی قرآن شریف، سنت رسول الله، عقل و اجماع. سنن به جای عقل، قیاس را از ادله اربعه دانسته اند. ورود در این مباحث فرصت کافی می خواهد و ما را مجال نیست. آنچه که امروز در مغرب زمین عنوان اسلام شناسی دارد بیشتر به حقیقت اسلام نزدیک است و در گذشته ایام متأسفانه مؤلفان کمتر تحقیق منصفانه و علمی در این باب کرده اند. این است که گفته های آنان بیشتر ناشی از تعصب و پیش داوری بوده است. سفر حضرت عبدالبهاء فرزند حضرت بهاء الله و مبین کلمات ایشان به مغرب زمین که پس از حدود پنجاه سال تحمل تبعید و زندان و به درخواست و اصرار بهائیان غرب انجام یافت و سخنرانی های ایشان در کلیساها و کنائس و مجامع دانشگاهی آن دیار در باب اثبات حقانیت رسول اکرم الهی مسلماً نهایت تأثیر را در تغییر مسیر تفکر غربیان نسبت به شریعت مقدسه اسلام داشته است. به راستی باید گفت که در آثار مقدس آئین بهائی حق مطلب به نحو احسن ادا شده است. طلعات مقدسه بهائی: حضرت باب، حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء و

نیز حضرت شوقی ربّانی در آثار مبارکشان حقائق مندرجه در قرآن شریف را توضیح فرموده‌اند که توصیه می‌کنم در نهایت محویت و فروتنی اهل تحقیق و انصاف بدان مراجعه فرمایند و خصوصاً کتاب مبارک ایقان اثر قلم حضرت بهاء‌الله کلید درک حقائق و دقائق مندرجه در قرآن شریف و بی اغراق جمیع کتاب‌های مقدّس الهی است. باری بی آنکه در باب آراء مربوط به حدوث و قدّم قرآن شریف گفتگو نمائیم باید بگوئیم که آیات این کتاب آسمانی به اعتباری طیّ حدود بیست و سه سال به مناسبت وقایع و حوادث خاصّ و اقتضای صدور تعالیم و اوامر مخصوص بر قلب رسول اکرم الهی نازل گردیده است.

برخی از مؤمنین عصر رسول‌الله آیات قرآن را به حافظه سپرده‌اند که به حفاظ قرآن یعنی حفظ کنندگان قرآن معروف‌اند. گروهی آیات قرآن را بر پوست‌های مخصوص نوشته‌اند که به کُتاب یعنی کاتبین قرآن شهرت گرفته‌اند. قُرّاء یا قارئین نفوسی بوده‌اند که قرآن را با لحن خوش و یا شیوه مخصوص قرائت می‌نمودند. چون در جنگ‌های میان مسلمین و ملل و امم دیگر صدها تن از حفاظ و کُتاب قرآن به قتل رسیدند پیشوایان جهان اسلام مصمّم گشتند که به جمع‌آوری کتاب شریف پردازند. سرانجام این مهمّ انجام یافت. سپس قرآن کریم سوره‌بندی شد و اعراب گردید. آیات قرآن را از جمله به مکی و مدنی، محکم و متشابه و ناسخ و منسوخ بخش کردند. مباحث اصلیه قرآن شریف شامل تعالیم و احکام اسلام، تاریخ حیات مظاهر الهی یعنی رسولان و انبیاء رحمانی، سرگذشت و سرنوشت اقوام عالم و از جمله دشمنان مظاهر الهی، توضیح معاد و انذارات و بشارات مربوط به آینده ایّام است.

تعالیم و احکام اسلام شامل مباحث عبادتی یا عبادی، عرفانی، فلسفی، اخلاقی و اجتماعی است. در مبحث عبادات از جمله روزه و نماز واجب گردیده است. در مبحث عرفان و فلسفه چون ادیان آسمانی دیگر وجود الوهیت و عظمت او تصریح شده و روح مخلوق امر الهی تلقی گردیده است. اصول عالیّه اخلاقیّه چون راستی، درستی، عفت و امانت که در کتابهای آسمانی پیشین تأکید گشته مجدداً تأیید و تأکید شده و برخی از دقائق اخلاقیّه بر آنها افزوده گشته است. در باب مسائل اجتماعی از جمله لزوم مشورت و اطاعت از حُکام تأکید شده است. زیارت دقیق قرآن شریف و سایر کتاب‌های آسمانی روشن می‌نماید که تعلیم عظیم دیانت مقدّس بهائی، وحدت اساس ادیان الهی، در چه درجه از صحّت است و مدّلل می‌سازد که همه مظاهر الهی یعنی رسولان الهی عقیده به یکتاپرستی و جاودانگی حیات انسانی را ترویج و نفوس بشری را به راستی، درستی، عفت، تقوی و امانت دعوت فرمودند.

قرآن شریف به تصریح محتوای خود این کتاب مقدّس اعظم معجزه رسول اکرم الهی است (یعنی بزرگترین معجزه حضرت رسول). اگر چه به فرموده حضرت عبدالبهاء مبین کلمات حضرت بهاء‌الله و جانشین ایشان مظاهر الهی مصدر معجزات و خوارق عادات‌اند یعنی به اراده الهی هرکار ناممکنی را ممکن می‌فرمایند ولیکن هیچ یک از آنان این قبیل امور و معجزات را دلیل حقانیت خویش ندانسته‌اند و بیانات الهی را که بر قلوب مبارکشان نازل

گردیده است اعظم معجزه خویش شمرده‌اند. این معجزه است که سبب حقیقی حیات جاودانه مؤمنین است. حضرت عبدالبهاء در پاسخ خانم کلیفورد بارنی (دریفوس) و جمعی دیگر که سر میز غذا از آن حضرت در خصوص معجزات و خوارق عادات منسوب به مظاهر الهیه یعنی رسولان الهی سؤال کرده‌اند از جمله می‌فرمایند (عین بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء):

«مظاهر مقدسه الهیه مصدر معجزاتند و مظهر آثار عجیبه. هر امر مشکلی و غیرممکنی از برای آنان ممکن و جایز است زیرا به قوتی خارق العاده از ایشان خارق العاده صدور یابد و به قدرتی ماوراء طبیعت تأثیر در عالم طبیعت نمایند. از کَلْشان امور عجیبه صادر شده ولی در کتب مقدسه اصطلاح مخصوصی موجود و در نزد آنان این معجزات و آثار عجیبه اهمیتی ندارد حتی ذکرش نخواهند زیرا اگر این معجزات را برهان اعظم خوانیم دلیل و حجّت از برای حاضرین است نه غائبین مثلاً اگر از برای شخص طالب خارج، از حضرت موسی و حضرت مسیح آثار عجیبه روایت شود انکار کند و گوید از بُتها نیز به تواتر یعنی به شهادت خلق کثیر آثار عجیبه روایت شده است و در کتب ثبت گشته. برهن از برهما یک کتاب آثار عجیبه نوشته پس طالب بگوید از کجا بدانیم یهود و نصاری راست گویند و برهن دروغ گوید هر دو روایت است و هر دو خبر متواتر و هر دو مدوّن در کتاب. هر یک را احتمال وقوع و عدم وقوع توان داد و دیگران چنان و اگر راست است هر دو راست. اگر قبول شود هر دو را باید قبول نمود لهذا برهان نمی‌شود. پس معجزات اگر از برای حاضرین برهان است از برای غائبین برهان نیست. اما در یوم ظهور اهل بصیرت جمیع شؤونات مظهر ظهور را معجزات یابند زیرا ممتاز از مادون است. همین که ممتاز از مادون است معجزه محض است. ملاحظه نمائید که حضرت مسیح فرید و وحید من دون ظهیر و معین و بدون سپاه و لشگر در نهایت مظلومیت در مقابل جمیع من علی الارض علم الهی بلند نمود و مقاومت کرد و جمیع را عاقبت مغلوب نمود ولو به ظاهر مصلوب گردید. حال این قضیه معجزه محض است. ابداً انکار نتوان نمود. دیگر در حقیقت حضرت مسیح احتیاج به برهان دیگر نه و این معجزات ظاهره در نزد اهل حقیقت اهمیّت ندارد مثلاً اگر کوری بینا شود عاقبت باز کور گردد یعنی بمیرد و از جمیع حواس و قوی محروم شود لهذا کور بینا کردن اهمیتی ندارد زیرا این قوه بالمال مختل گردد. و اگر جسم مرده زنده شود چه ثمر دارد زیرا باز بمیرد. اما اهمیّت در اعطای بصیرت و حیات ابدی است یعنی حیات روحانی الهی»

در هفته آینده به تفصیل علت حجّیت و اعجاز قرآن شریف را مورد بررسی قرار خواهیم داد به عبارت دیگر بیان خواهد شد که چرا قرآن شریف دلیل اصلی حقیقت رسول اکرم الهی و اعظم معجزه آن حضرت است. سپاسگزارم
ش